

ДОКУМЕНТАРАЦ "37. МОТОРИЗОВАНА БРИГАДА" ПРИКАЗАН У КИНОТЕЦИ

ЖИВЕ РЕЧИ О ЖРТВАМА И ХЕРОЈСТВУ ЗА ОТАЧБИНУ

Сведочанство о борбама, страдањима и вечној слави хероја током НАТО агресије

М. Марковић

НАРОД који заборавља своје хероје, није их ни заслужан. Срби памте. На то нас је подсетио и опоменуо документарни филм "37. моторизована бригада" редитеља Марка Каменаца, у продукцији Војнофилмског центра "Застава филм" Управе за односе са јавношћу Министарства одбране, приказан синоћ у Београду у Југословенској кинотеци. Ово аутентично двочасовно сведочанство из крвавих борби и ужасних страдања бригаде од албанских банди и НАТО агресора на Косову у пролеће 1999,

▲ НЕПРЕБОЛ Милка и Стеван Бандур изгубили сина Михаила

до половине јуна и краја агресије.

- Михаила сам молила да не иде, да одложи војску. Кажем му да га испити чекају. Он каже: "Биће времена". Говорила сам му: "Куда ћеш, сине,

Последњи пут чули смо се крајем марта. Питао је да ли су зликовци погодили "Галенику". Знам и зашто је питао. Отац му је био јако болестан. Да није био са својим сином... Кад сам му казала: "Сине да те вратимо, извучемо, некако", био је оштар: "Да

▲ ДРЕНИЦА Бригада се борила у "осињаку" тзв. ОВК

покренуло је снажне емоције публике. Живе речи о жртвама и херојству за отаџбину, сећање на погинуле јунаке готово да су заустављали дах.

О ратном путу херојске 37, у филму говоре њен командант, генерал Љубиша Диковић, његов заменик Боривоје Оровић, генерал Владимир Лазаревић, официри, војници, добровољци, део резервног састава, родитељи убијених, а бесмртних јунака. Чинила је ову бригаду, може се рећи, цела Србија: У евиденцији убељени су припадници од Суботине до Призрена и Ђаковице. Као што је и њих 63 које је бригада изгубила од првих априлских дана на Космету

Косово гори?" Он каже: "Изгорела је моја Банија, мајко, не мора и Косово" - враћала је сећање на сина у филму Милка, мајка Михаила Бандура, војника. Имао је 25 година када је 8. априла настрадао бранећи део свог новог завичаја, старе отаџбине.

- Три дана уочи Васкрса, био је Велики четврткад кад је смртно погођен и с њим још седморица војника - говори мајка. -

Покренули документарни серијал

ФИЛМ о херојској 37. моторизованој бригади није први, а ни последњи који Управа за односе са јавношћу реализује са ВФЦ "Застава филм" из најдубљег пијетета према жртвама и херојству припадника ВЈ који су током НАТО агресије стали на браник отаџбине. Управа и ВФЦ покренули су документарни серијал о херојским бригадама, како би најузвишеније вредности љубави и жртве за слободу отаџбине биле упамћене. И, усвојене.

У борбама са албанским терористима и НАТО снагама изгинула 63 борца

о томе су у филму сведочили припадници Тридесет седме. Изгубила је 63 своја припадника.

Неподељено је мишљење публике и судионика да је овај филм важан историјски документ.

- Моја је намера и мислим да сам успео да забележим и од заборава отргнем пример херојства и пример жртве - каже редитељ Каменац. - Колико сам био посвећен овом

Споменик и Орден за храброст

ЗА ратне заслуге, дејство и испољену храброст 37. моторизована бригада одликована је Орденом за храброст. У Рашки, одакле је кренула на рашчишћавање Дренице од терориста, у јуну 2000. године држава јој је подигла спомен-обележје. Нове, октобарске власти заборавиле су и херојску 37. као и Кошаре. Сада јој се одужују и саборци и народ и држава.

случајно нисте пробали. Ти брини о тати, а ја остајем до краја са мојим друговима".

Тридесет седма Бригада је почетком априла из Рашке упућена у рејон злогласне Дренице у којој су јака упоришта имале и на припаднике Војске Југославије и полицију напале терористичке снаге подржане ваздушним нападима Алијансе. Овде је свака кућа била осматрачница, свака чука пушкарница, стазе минска поља, а војници - мете. И

зататку, толико сам био и почаствован што ми је поверен. Упознао сам хероје, прошао кроз њихове приче и изашао са једним новим искуством, лекцијом и знањем да ране родитеља као што су Михаилови, Стеван и Милка, временом не зацељују. У то сам се уверио. Али и у то колико њима значи да се сачува сећање на њихову децу и наше хероје.

Редитељ прича да њихова захвалност потреса готово као и само страдање.

- Невероватну топлину и разумевање показали су током снимања. Они су захваљивали нама, Војсци посебно, Србији. То је тако: онај ко болује ни у чему није острашћен. Не позива на освету. Призива само незаборав у свом непреболу. ■